

Avcı Mehmetin Kurşunu

– Serdar36 · 22 Ekim 2013

Avcı Mehmet gökyüzünde uçmakta olan bir şahin görünce tüfeğini doğrulttu, nişan aldı ve tetiğe bastı. Namludan fırlayan kurşun şahine yöneldi. Aradaki yüz metrelik uzaklığı bir çırpıda aşip onun gövdesine saplanırdı, çünkü Avcı Mehmet hiç kaçırmazdı. Kurşun gözlerini açtı, şahini gördü, ona acıdı. Öyle ya neden durup dururken bir can alsındı. Neden durup dururken öldürmek ihtiyacı hissetsindi. Şahinin kendisine bir zararı dokunmamıştı.

Çok hızlı uçuyordu canım bu şahin. Sanki birisi tarafından kovalanıyormuş gibi. Kurşun gözlerini şahinin gerisine kaydırdı. İşte o zaman bir kırlangıçla bir kartalın şahinin peşi sıra uçmakta olduklarını gördü. Kartal kırlangıcı kovalıyor olsa şahin kırlangıçtan niye kaçındı? Kartal hem kırlangıcı hem de şahini kovalıyor olsa niye kırlangıçla şahin aynı hat üzerinde uçuyordu, biri bir yana diğeri öbür yana kaçır, böylelikle kartal sadece birini kovalamak zorunda kalırdı.

Kurşun onların yarıştıklarını düşündü. Doğruydı bu. Aylarca süren seçmelerden sonra üç yüz civarındaki uçan yaratıktan en iyi dereceleri yapan on tanesi finale kalmıştı. Bugün yapılan final yarışmasıyla şampiyon belirlenecekti. Yüz kilometrelik yarışın yarıya yakın kısmını kırlangıç önde götürmesine karşın, şahine geçilmiş, yine de şahini geçmek için yoğun çaba sarf ediyordu. Yarış beş kilometre ilerdeki dağlarda son bulacaktı. Dağlarda binlerce uçan yaratık yarışın sonucunu merakla bekliyordu.

Bırak şahin şampiyon olsun. O, ne zamandır bu yarışa hazırlanmıştı. Az sıkıntı çekmemişti bugün için, az ter dökmemişti bugün için, bu yarış için, birincilik için. Onu da sevenler var, onu da bekleyenler var. Ümitleri kırma. Şahine yol ver geçsin gitsin, şampiyon olsun. Kurşunun şahini gördükten sonra saniyenin onda biri kadar süren bocalaması aniden kesin kararlılığa dönüştü ve hedefine bir metre kala geniş bir kavis çizerek ilerdeki ağaçların arasına düştü.

Yarışın sonunda, şahin birinci oldu. Kırlangıç ikinci, kartal üçüncü sırada yer aldı. Onlar birbirlerini tebrik etmeyi unutmadılar. Aylar sonra oralardan geçmekte olan izci gurubundaki bir çocuk izci kurşunu yerde görüp cebine attı. Evine döndüğünde kurşunu temizledi ve odasındaki komodinin içine koydu. Odaya her girişinde kurşunun sevgiyle gülümsediğini görüyordu. Kurşun iyilik yapmış, iyilik bulmuştu. Mutluydu.

Serdar Yıldırım